

Lambraze

Lyrics + Concept

EN - SP - HU

EN – CONCEPT

At the core of **LAMBRAZE** lies a **female state of consciousness**. Not a role, not a character, but an **inner motion** responding constantly to the world. She is **present**, functional, aware, yet guided by a subtler internal rhythm. **Sensitivity** appears not as weakness, but as both **risk and strength**.

The other presence is not an opposition or a solution. It is **resonance**, a parallel condition. Two inner dynamics unfold side by side: one **awakening**, still half within a dream state, the other **tense and alert**. The narrative does not begin with action, but with **perception**. Small signals, glances, bodily responses carry the tension.

This tension does not explode. It **accumulates**, slowly and quietly. A form of **internal nuclear pressure** emerges, where the **body already knows**, the **mind still resists**, and **breath reveals** what words cannot. The secret is not exposed through drama, but **recognized early**.

Both think differently, yet arrive at the same **state of being**. There is no traditional resolution, no victory or loss. Only a **shift of condition**. She **does not lose**, yet cannot remain unchanged. He **does not possess**, but confronts the fact that **not everything can be controlled**.

LAMBRAZE names no object. It marks a **transition**. The moment when **ice has not yet melted**, **fire has not yet ignited**, yet the system has already become **unstable**. This is not a love story or a provocation, but a **record of an inner encounter**, two instincts placed side by side **before the world assigns meaning**.

EN - Lyrics

[Verse 1]

Light drifts through, the streets awake,
 The city sighs, the concrete shakes.
 My breath catches, my pulse begins to quake,
 For a truth I can no longer forsake.
 Shadows fold, the secret bends,
 Where the known world abruptly ends.
 A silent force, a sudden haze,
 LAMBRAZE moves where silence ends.

[Chorus]

It's the spark, the quiet turn,
 The wild and soft fire that starts to burn.
 Fences fall, the veil grows thin,
 Let the bright chaos rush right in.
 This is the moment, sharp and true,
 Everything I hid, revealed by you.
 LAMBRAZE carries what lies within,
 The dangerous place where we begin.

[Verse 2]

Across the crowded, morning air,
 A sudden glance, a silent dare.
 Our eyes meet, a flash of recognition,
 A shared, impossible condition.
 The world outside begins to blur,
 Only this feeling can occur.
 The walls I built are turning frail,
 Behind the glass, I start to fail.

[Chorus]

It's the spark, the quiet turn,
 The wild and soft fire that starts to burn.
 Fences fall, the veil grows thin,
 Let the bright chaos rush right in.
 This is the moment, sharp and true,
 Everything I hid, revealed by you.
 LAMBRAZE carries what lies within,
 The dangerous place where we begin.

[Bridge]

We knew the risk, the gravity,
 Of breaking every boundary.
 This isn't just a fleeting grace,
 It's the only honest, open space.
 Let the old structures turn to dust,
 In this new, terrifying trust. Where silence ends...
 The fire starts to burn...
 LAMBRAZE...
 What lies within...

ES – CONCEPTO

En el centro de **LAMBRAZE** se encuentra un **estado de conciencia femenino**. No es un rol ni un personaje, sino un **movimiento interior** que responde de forma constante al entorno. Ella **está presente**, funciona, observa, pero se guía por un ritmo interno más sutil. La **sensibilidad** no aparece como debilidad, sino como **riesgo y fuerza** al mismo tiempo.

La otra presencia no actúa como contraste ni como solución. Es **resonancia**, una condición paralela. Dos dinámicas internas avanzan una junto a la otra: una **despertando**, aún a medio camino del sueño, y la otra **tensa y alerta**. La historia no comienza con acción, sino con **percepción**. Señales mínimas, miradas, respuestas del cuerpo sostienen la tensión.

Esa tensión no estalla. **Se acumula**, lenta y silenciosamente. Surge una forma de **nuclearidad interna**, donde el **cuerpo ya sabe**, la **mente todavía niega**, y la **respiración delata** lo que no puede decirse. El secreto no se revela de manera dramática, sino que **se reconoce temprano**.

Ambos piensan distinto, pero llegan al mismo **estado**. No hay una resolución clásica, ni victoria ni derrota. Solo ocurre un **cambio de condición**. Ella **no pierde**, pero ya no puede permanecer igual. Él **no posee**, sino que se enfrenta a que **no todo es controlable**.

LAMBRAZE no nombra un objeto. Marca una **transición**. El instante en que el **hielo aún no se derrite**, el **fuego todavía no arde**, pero el sistema ya se ha vuelto **inestable**. No es una historia de amor ni una provocación, sino el **registro de un encuentro interior**, dos instintos colocados uno junto al otro **antes de que el mundo les dé un nombre**

[Verso 1]

La luz se filtra, las calles despiertan,
 La ciudad suspira, el hormigón tiembla.
 Se me corta la respiración, mi pulso empieza a temblar,
 Por una verdad que ya no puedo abandonar.
 Las sombras se pliegan, el secreto se curva,
 Donde el mundo conocido termina abruptamente.
 Una fuerza silenciosa, una bruma repentina,
 LAMBRAZE se mueve donde termina el silencio.

[Estribillo]

Es la chispa, el giro silencioso,
 El fuego salvaje y suave que empieza a arder.
 Las vallas caen, el velo se adelgaza,
 Deja que el caos brillante entre.
 Este es el momento, agudo y verdadero,
 Todo lo que escondí, revelado por ti.
 LAMBRAZE lleva lo que yace en nuestro interior,
 El lugar peligroso donde comenzamos.

[Verso 2]

A través del aire matutino y abarrotado,
 Una mirada repentina, un desafío silencioso.
 Nuestras miradas se encuentran, un destello de reconocimiento,
 Una condición compartida, imposible. El mundo exterior comienza a desdibujarse,
 Solo este sentimiento puede ocurrir.
 Los muros que construí se están volviendo frágiles,
 Tras el cristal, empiezo a fallar.

[Estribillo]

Es la chispa, el giro silencioso,
 El fuego salvaje y suave que comienza a arder.
 Las vallas caen, el velo se adelgaza,
 Deja que el caos brillante entre.
 Este es el momento, agudo y verdadero,
 Todo lo que escondí, revelado por ti.
 LAMBRAZE lleva lo que yace dentro,
 El lugar peligroso donde comenzamos.

[Puente]

Conocíamos el riesgo, la gravedad,
 De romper cada límite.
 Esto no es solo una gracia fugaz,
 Es el único espacio honesto y abierto.
 Deja que las viejas estructuras se conviertan en polvo,
 En esta nueva y aterradora confianza. Donde el silencio termina...
 El fuego comienza a arder...
 LAMBRAZE...
 Lo que yace dentro...

HU – KONCEPCIÓ

A **LAMBRAZE** középpontjában egy **női tudatállapot** áll. Nem szerep, nem karakter, hanem egy **belső mozgás**, amely folyamatosan reagál a világra. A nő **jelen van**, működik, figyel, mégis egy finomabb, belső ritmus vezérli. Az **érzékenység** nem gyengeségként jelenik meg, hanem **kockázatként és erőként** egyszerre.

A másik fél nem ellenpont és nem megoldás. Inkább **rezonancia**, egy párhuzamos állapot. Két belső dinamika fut egymás mellett: az egyik **ébredező**, félig még álomban, a másik **feszített és készenléti**. A történet nem cselekvéssel indul, hanem **észleléssel**. Apró jelek, pillantások, testreakciók hordozzák a feszültséget.

Ez a feszültség nem robban. **Gyúlik**, lassan, szinte láthatatlanul. Egyfajta **belső nuklearitás** jön létre, ahol a **test már tud**, az **elme még tagad**, és a **lélegzet árulja el** az igazságot. A titok nem botrányosan lepleződik le, hanem **korán felismerődik**.

Mindkét fél mást gondol, mégis ugyanabba az **állapotba érkeznek**. Nincs klasszikus feloldás, nincs győzelem vagy veszteség. Csak egy **állapotváltás** történik. A nő **nem veszít**, de többé nem tud ugyanúgy jelen lenni. A másik fél **nem birtokol**, hanem szembesül azzal, hogy **nem minden kontrollálható**.

A **LAMBRAZE** nem konkrét dolgot nevez meg. Egy **átmenetet** jelöl. A pillanatot, amikor a **jég még nem olvad**, a **tűz még nem ég**, de a rendszer már **instabillá vált**. Ez nem szerelmi történet és nem provokáció, hanem egy **belső találkozás lenyomata**, két ösztön egymás mellé kerülése, **mielőtt a világ nevet adhatna rá**.

HU - Lyrics

[1. versszak]

Fény árad át, az utcák felébrednek,
A város sóhajt, a beton remeg.
Eláll a lélegzetem, a pulzusom remegni kezd,
Egy igazságért, amelyet már nem hagyhatok el.

Az árnyékok meggyűrődnek, a titok meggörbül,
Ahol az ismert világ hirtelen véget ér.

Egy csendes erő, hirtelen köd,
LAMBRAZE mozog, ahol a csend véget ér.

[Refrén]

Ez a szikra, a csendes fordulat,
A vad és lágy tűz, ami égni kezd.

A kerítések lehullnak, a fátyol elvékonyodik,
Engedd, hogy a fényes káosz berohanjon.

Ez a pillanat, éles és igaz,
Minden, amit elrejtettem, általad feltárul.

LAMBRAZE hordozza, ami benne rejlik,
A veszélyes hely, ahol elkezdjük.

[2. versszak]

A zsúfolt, reggeli levegőn át,
Egy hirtelen pillantás, egy csendes merészség.
Tekintetünk találkozik, a felismerés villanása,
Egy közös, lehetetlen állapot.
A kinti világ elmosódni kezd,
Csak ez az érzés fordulhat elő.
A falak, amiket építettem, törékennyé válnak,
Az üveg mögött kezdek kudarcot vallani.

[Refrén]

Ez a szikra, a csendes fordulat,
A vad és lágy tűz, ami égni kezd.

A kerítések lehullnak, a fátyol elvékonyodik,
Engedd, hogy a fényes káosz berohanjon.

Ez a pillanat, éles és igaz,
Minden, amit elrejtettem, általad feltárul.

LAMBRAZE hordozza, ami benne rejlik,
A veszélyes hely, ahol elkezdjük.

[Híd]

Tudtuk a kockázatot, a gravitációt,
Minden határ áttörésének.

Ez nem csak egy múlandó kegyelem,
Ez az egyetlen őszinte, nyitott tér.
Hagyd, hogy a régi struktúrák porrá váljanak,
Ebben az új, félelmetes bizalomban. Ahol a csend véget ér...
A tűz égni kezd...
LAMBRAZE...
Ami benne rejlik...